

Mustalaisen soitto

Veijo Baltzar: VERIKIH-
LAT. 239 sivua, Tammi.

Nyt soita viululla, mustalainen,
taas laulu vanhan ajan
onnellisen.

Nyt soita — soitto tuo mieleen
kaiken,
tuon ajan menneen ja
rakkauden.

Onkohan kukaan koskaan vai-
autunut laskemaan, miten mon-
a laulua (etupäässä kehoja
angoja) mustalaisista on sepitet-
ty? Veijo Baltzarin uusin kirja
Verikihlat" on myös laulu. Se
on vanha kuin maantiet, vanha
uin tummien kiertävä heimo. Si-
inä on kerrottu nuotiotulilla, tel-
len hämärissä, rattaiden kolk-
keessa... Ja mikä siinä viehät-
tä: se on aito, millaista adjek-
tiivia ei voi käyttää tangolaula-
en voihkiessa mikrofoniin.

"Verikihlojen" juoni on varsin
yksinkertainen — tai kenties se
ontuu yksinkertaiselta niistä,
jotka eivät tunne tumman hei-
non elämää. Se on tarina kah-
den suvun välisestä vihasta ja
sieteestä (kirjan minä), jonka
vädän oli kuollut, joka ei osan-
nut eikä halunnut rakastaa mut-
ta joka oppi, liian myöhään. Se
on tarina verikostosta ja tuhos-
ta, joka on ihmisiä vahvempi. Se
on tarina, jossa on kansanlaulun
vähittäisiä tunteita.

14.1.70
SALON SEUDUN SANOMAT

Juonen yksinkertaisuudesta
huolimatta Baltzar on osannut
puhaltaan teokseensa hengen.
Hän on armoitettu kertoja, ja
mikä tärkeintä — hän tietää
mistä puhuu.

Näin Baltzar valkolaaisista ja
mustalaisten toiveesta:

"Rauha heidän sielulleen, joka
vaeltaa pienessä ja itsekeskeises-
sä maailmassa. Jumala heitä siun-
natkoon ja näyttäköön heille
suuremman ja itsenäisemmän
maailman, jossa jokainen ihminen
on oma itsensä ja jossa ei tarvit-
se halveksia toista ihmistä. Pa-
remman maailman, jossa ei tar-
vitse tappaa toista ihmistä vaik-
ka onkin suuri herra, jolla on
merkkejä rinnassa käskisikin ja
jossa joku väri ei inhoa toista
väriä. Tämän maailman minä
halusin nähdä, vaikka olinkin
mustalais-Anton, jonka pitää kos-
taa ja tappaa".

Koska on harvinaista, että
mustalainen kirjoittaa kirjan,
Veijo Baltzarista julistetaan joka
käänteessä, että hän on musta-
laiskirjailija. Tällainen näkökan-
ta saisi vähitellen jäädä pois. Ve-
jo Baltzar on yksinkertaisesti
kirjailija. Ja hyvä sellainen